இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2021-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 05-ம் தேதி

<u>முன்னிலை</u>

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமண்ட் குப்தா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. வி. ராமசுப்பிரமணியன்

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 7017/2009

பிரபாகியா வான் அதிகாரி ஆவத் வான் பிரபாக் ...மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

அருண் குமார் பர்த்வாஜ் (இறந்தவர்)

சட்டமுறை பிரதிநிதி மூலம் மற்றும் பலர் ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

உத்திரப்பிரதேச ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், 1950 – பிரிவுகள் 4, 117 - இந்திய வனச் சட்டம், 1927 - பிரிவுகள் 3-6, 20 -உத்திரப்பிரதேச

உடைமைகளை ஒருங்கிணைத்தல் சட்டம், 1953-பிரிவுகள்48,49 - குத்தகைதாரரின் பெயரிலிருந்து வனத்துறையின் பெயருக்கு வருவாய் பதிவை சரிசெய்ய வனத்துறையால் தொடங்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் - மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - மேல்முறையீடும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - சீராய்வில், ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர் விண்ணப்பத்தை தள்ளுபடி செய்த உத்தரவை ரத்து செய்து, கஸ்ரா எண். 1576 மற்றும் 1738 ஆகியவற்றின் வருவாய் உள்ளீட்டை வனத்துறையின் பெயரில் சரிசெய்ய உத்தரவிட்டார்– குத்தகைதாரர்கள் தாக்கல் செய்த நீதிப்பேரணை மனுவில், ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர் பிறப்பித்த உத்தரவு நீக்கறவு செய்யப்பட்டது – மேல்முறையீட்டில், தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது: மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக குத்தகை வழங்க கோன் சபைக்கு அதிகாரம் இல்லை - ஒரு சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பின் அடிப்படையில் வனத்துறையில் நிலம் உள்ளது - தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியால் எழுத்துப்பூர்வமாக செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வன நிலத்தின் உரிமையை குத்தகைதாரர் உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அத்தகைய ஒப்பந்தம் எதுவும் முன்வைக்கப்படவில்லை - வருவாய் பதிவில் உள்ள பதிவின் அடிப்படையில் மட்டுமே குத்தகைதாரருக்கு எந்த உரிமையும் கிடைக்காது - வருவாய் பதிவு என்பது உரிமையின் ஆவணம் அல்ல - உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு

நீக்கறவு செய்யப்பட்டு, ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநரின் உத்தரவு மீட்டெடுக்கப்படுகிறது.

இந்திய வனச் சட்டம், 1927:

பிரிவு 5 - கீழ் தடை - விவாதிக்கப்பட்டது.

பிரிவு 4- தேவைகள்- விவாதிக்கப்பட்டது.

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்த அனுமதித்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்வளித்தது;

தீர்வு: 1.1 ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்ட 11.10.1952 தேதியிட்ட அறிவிக்கையின் விளைவாக உத்தரபிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள அனைத்து சொத்துக்களும் மாநிலத்திலத்திடம் மேவி இருக்கும் என்று குறிப்பிட்டது. காஸ்மாண்டி குர்த் கிராமத்தின் 162 ஏக்கர் நிலம் காஸ்மாண்டி சமாஜில் சேராது என்று கூறி, காஸ்மாண்டி சமாஜில் எந்த அளவிற்கு சாகுபடி செய்யப்படாத நிலம் உள்ளது என்பது பத்தி 5 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய அறிவிப்பு அனைத்து

உரிமைகள், உரிமைமூலம் மற்றும் பாத்தியதை ஆகியவை உத்தரபிரதேச மாநிலத்தில் இருப்பதாகக் கருதப்படும் விளைவைக் கொண்டுள்ளது. ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 117-ன் படி, காடுகள் உட்பட அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி ஒரு பொது அல்லது சிறப்பு உத்தரவின் மூலம் மாநில அரசு நிலங்களை கிராம சபை மற்றும் பிற உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு மாற்றலாம். 11.10.1952 தேதியிட்ட அறிவிப்புக்கு உட்பட்டதாக இருந்த நிலம், கிராம சபை மற்றும்/அல்லது வேறு எந்த உள்ளாட்சி அதிகாரத்திற்கும் ஆதரவாக மாற்றுவதற்கான மாநிலத்தால் எந்தவொரு பொதுவான அல்லது சிறப்பு உத்தரவுகளுக்கும் உட்பட்டது என்பது எந்த தரப்பினரின் வாதமும் அல்ல. எனவே, 11.10.1952 தேதியிட்ட அறிவிப்பில் உள்ள நிலம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மாநிலத்திடம் உள்ளது. அதன்பின், கஸ்மண்டி குர்தில் அமைந்துள்ள 162 ஏக்கர் நிலம் தொடர்பாக 23.11.1955 தேதியிட்ட அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. அத்தகைய அறிவிப்பு அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிலத்தின் எல்லைகளைக் கொண்டு விவரிக்கிறது. அதன்பிறகு, கஸ்மண்டி குர்த் கிராமத்தின் கஸ்ரா எண். 1576 இன் 20 பிகாக்கள் 13 பிஸ்வாக்கள் மற்றும் 10 பிஸ்வான்சி உட்பட 162 ஏக்கர் நிலம் தொடர்பாக வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கீழ் மற்றொரு பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் கீழ், எந்தவொரு நிலத்தையும் பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதியாகஅறிவிப்பதற்கான அறிவிக்கை, அத்தகைய

நிலத்தின் மீது மாநிலத்திற்கு தனிப்பட்ட உரிமைகள் இருந்தால் அல்லது அதன் விளைபொருட்களுக்கு உரிமை இருந்தால் வெளியிடப்படலாம். அந்த நிலம் அரசின் சொத்தாக இருந்தால், அதன் மீது தனியுரிமை உரிமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டால், பாதுகாக்கப்பட்ட காடாக அறிவிக்க மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. 11.10.1952 தேதியிட்ட அறிவிப்பின்படி, 162 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு அரசின் சொத்தாக இருந்தது. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் படி, மாநில அரசு எந்தவொரு நிலத்தையும் பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதியாகஅமைக்க ஒரு அறிவிப்பை வெளியிடலாம். 23.11.1955 அன்று வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில், 162 ஏக்கர் நிலம் வன நிலமாக இருக்கும் என்று ஒரு பிரகடனம் இருந்தது. வனச் சட்டத்தின் 4 ஆம் பிரிவின் விளக்கம் (1), சாலைகள், ஆறுகள், மலைத்தொடர்கள் அல்லது பிற நன்கு அறியப்பட்ட அல்லது எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எல்லைகள் மூலம் காடுகளின் வரம்புகளை விவரிப்பது போதுமானது என்று தெளிவுபடுத்துகிறது. 23.11.1955 தேதியிட்ட அறிவிப்பில் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நான்கு பக்கங்களிலும் எல்லைகள் உள்ளன. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் வருவதற்கு எந்தத் தேவையும் இல்லை. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 மட்டுமே முன்மொழியப்பட்ட காடுகளின் நிலைமை மற்றும் வரம்புகளை குறிப்பிட வேண்டும். வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6, வகையம் (அ) வின் அடிப்படையில், 162 ஏக்கரின் ஒரு பகுதியாக இருந்த கஸ்ரா எண்களின்

விவரங்கள் அவ்வாறு வெளியிடப்பட்ட பிரகடனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே, சட்டப்பூர்வமான நடைமுறை தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், வனச் சட்டத்தின் 20-வது பிரிவின் உள்ளபடி, ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட வனத்திற்கு அறிவிப்பு வெளியிட வேண்டிய தேவை இருப்பதைக் காட்டவில்லை, ஆனால் அத்தகைய அறிவிப்பை வெளியிடுவதற்கான காலக்கெடு 20-வது பிரிவில் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. எனவே, வனச் சட்டத்தின் 20-வது பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படவில்லை என்றாலும், வனச் சட்டத்தின் 5-வது பிரிவின் காரணமாக, அத்தகைய அறிவிப்பில் உள்ள நிலத்தைப் பற்றிய எந்த உரிமையையும் அரசாங்கம் சார்பாக எழுத்துப்பூர்வமாக செய்துள்ள ஒப்பந்தத்தின் மூலமாகத் தவிர, பெறுவதற்கு தடை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய எழுத்துப்பூர்வ ஒப்பந்தம் மாநில அரசு அல்லது அத்தகைய உரிமை உள்ளவரின் சார்பாக செய்து கொள்ளப்படாததால், கிராம சபைக்கு மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக குத்தகை வழங்க அதிகாரம் இல்லை.

உத்திரா பிரதேச மாநில அரசு-எதிர்- ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர் மற்றும் பலர்(1996) 5 எஸ். சி. சி. 194: [1996] 3 சப்ளி. எஸ். சி. ஆர் 191; உத்தரகண்ட் மாநில அரசு மற்றும் பலர்-எதிர்-

குமாவுன் ஸ்டோன் க்ரூஷ் (2018)14 எஸ். சி. சி. 537: [2017] 11 எஸ். சி. ஆர் 591: பிரகலாத் பிரதான் மற்றும் பலர்-எதிர்- சோனு கும்ஹர் மற்றும் பலர், (2019) 10 எஸ். சி. சி 259: [2019] 14 எஸ் சி ஏ எல் இ 49- சார்வுறப்பட்டுள்ளது.

1.2. 1395 முதல் 1400 வரையிலான ஃபசலி ஆண்டுகளுக்கான ஆறு வருட கட்டாணி, காஸ்ரா எண் 1576 இல் உள்ள நிலம் வனச் சட்டத்தின்படி பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக மாற்றப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது . ஆனால் எந்த அடிப்படையிலும் இல்லாமல் 1394 ஃபசலி முதல் 1395 ஃபசலி வரையிலான காலத்திற்கான வருவாய் பதிவில் மட்டுமே, குத்தகைதாரர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்படுகிறது, வருவாய் பதிவு என்பது உரிமை மூலம் ஆவணம் அல்ல. எனவே, வருவாய் ஆவணத்தில் குத்தகைதாரரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், வனச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட குத்தகைக்கு எந்தவித ஆதார ஆவணங்களும் இல்லாத பட்சத்தில், அந்தப் பதிவு முக்கியமற்றது. மேலும், காவோன் சபாவிடம் குத்தகைதாரராக, குத்தகைதாரரின் வசம் உள்ளதாகக் கூறப்படும் 12 பிகா நிலத்தின் மீது எந்த உரிமையையும், உரிமை மூலத்தையும் அல்லது பாத்தியதையையும் அது உருவாக்காது. உயர் நீதிமன்றம், குத்தகைதாரர்கள் ஒருங்கிணைப்புச்

சட்டத்தின் கீழ் தாக்கல் செய்த ஆட்சேபனைகளையும், வனத்துறையின் ஆட்சேபனைகளையும் குறிப்பிட்டிருந்தது. வனத்துறை முன்னதாக எந்த ஆட்சேபனைகளையும் தாக்கல் செய்யாததால், ஆட்சேபனைகள் ஒருங்கிணைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 49 ஆல் தடைசெய்யப்படும் என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. உயர் நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட இந்த முடிவு தெளிவாகத் தவறானது. நிலம் சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பின் மூலம் வனத்துறையில் உள்ளது. குத்தகைதாரர் தகுதியான அதிகாரியின் எழுத்துப்பூர்வ ஒப்பந்தத்தின் மூலம் வன நிலம் மீதான உரிமை மூலம் உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அத்தகைய எழுத்துப்பூர்வ ஒப்பந்தம் தயாரிக்கப்படவில்லை. எனவே, வருவாய் ஆவணத்தில் உள்ள ஒரு பதிவின் அடிப்படையில் மட்டும் குத்தகைதாரருக்கு எந்த உரிமையும் கிடைக்காது. உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது. ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர் 8.7.2004 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவு மீட்டெடுக்கப்படுகிறது.

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர்முடிவுகள்</u>

[1996] 3 சப். எஸ். சி. ஆர் 191	பத்தி 23 ஐ	சார்வுறப்பட்டுள்ளது
[2017] 11 எஸ். சி. ஆர் 591	பத்தி 25 ஐ	சார்வுறப்பட்டுள்ளது

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 7017/2009.

அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிப்பேராணை எண் 576 (சங்.) / 2004-இல், 30.11.2005 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர்கள்: ரவீந்திர ராய்ஜடா (மூத்த வழக்கறிஞர்), ராஜீவ் குமார் துபே, அஷிவான் மிஸ்ரா, கமலேந்திர மிஸ்ரா.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களின் வழக்கறிஞர்கள்: நௌஷாத் அகமது கான், அப்தாப் அலி கான், செல்வி. மனிஷா சௌகான், அலி சபீர் பரூக்கி, சையத் இம்தியாஸ் அலி, அர்விந்த் குமார் கன்வா, அனில் ஹூடா, ஜிதீந்திர ஹூடா, ஷாபிக் அகமது, அஜய் சர்மா, அனுராக் திரிபாதி, ஹரிந்தர் மோகன் சிங்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா வழங்கினார்.

1. தற்போதைய மேல்முறையீட்டில் சவால் செய்யப்படுவது, அலகாபாத் உயர் நீதிமன்றத்தின் 30.11.2005 அன்று எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவாகும், இதன் மூலம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால்[சுருக்கமாக-குத்தகை பெற்றவர்கள்] தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப்பேராணை அனுமதிக்கப்பட்டது.

2. உயர் நீதிமன்றம், எதிர்ப்புக்குள்ளான உத்தரவின் மூலம், லக்னோவில் உள்ள ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநரால் பிறப்பிக்கப்பட்ட 08.07.2004 தேதிய உத்தரவை ரத்து செய்துள்ளது, அதில், கஸ்ராவின் 1576 மற்றும் 1738 என்ற வருவாய் பதிவை தள்ளுபடி என்ற பெயரில் திருத்த உத்தரவிடப்பட்டது.

3. உத்தர் பிரதேஷ் ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் சட்டம், 1950[சுருக்கமாக, 'ஒழிப்புச் சட்டம்'] இன் பிரிவு 4 இன் கீழ் 11.10.1952 தேதியிட்ட ஒரு அறிவிப்பு உத்திரப்பிரதேசத்தில் வெளியிடப்பட்டது. 18.10.1952 தேதியிட்ட அரசிதழில், கஸ்மண்டி குர்த் கிராமத்தில் 162 ஏக்கர் பரப்பளவு காவோன் சமாஜில் சேராது. அறிவிப்பின் தொடர்புடைய பகுதி பின்வருமாறு கூறுகிறது.

" எண் 617 XIV-உத்தர் பிரதேஷ் ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு மற்றும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம், 1950 (1951 ஆம் ஆண்டின் உத்தரப் பிரதேசச் சட்டம் 1) இன் பிரிவு 117 ஆல் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, 1952 நவம்பர் முதல் நாளிலிருந்து -

1. அனைத்து நிலங்கள், பயிரிடக்கூடிய அல்லது இல்லாத நிலங்கள், தற்போது எந்தவொரு நிலத்திலும் அடங்கியிருக்கும் நிலம் அல்லது தோப்புகள் தவிர, மற்றும்

2. கிராம எல்லைகளுக்குள் உள்ள அனைத்து காடுகளும்.

மேற்கண்ட சட்டத்தின் கீழ் மாநிலத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட அனைத்து நிலங்களும், அவை ஒரு வட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் நிலையில், இங்குள்ள அட்டவணை I மற்றும் II இல் காட்டப்பட்டுள்ள விதிவிலக்குகளுக்கு உட்பட்டு, வட்டத்திற்காக நிறுவப்பட்ட கிராம சமூகத்திற்கு சொந்தமாக இருக்கும்.

அட்டவணை I

சாகுபடி செய்யப்படாத நிலத்தின் விவரங்கள் மற்றும் அவை எந்த அளவிற்கு கோவான் சமாஜங்களில் இருக்கக்கூடாது

மாவட்டம்	வட்டம்	பர்கானா	கிராமம்	சாகுபடி செய்யப்படாத நிலத்தின் அளவு (வரையறுக்கப்பட வேண்டியவை, ஒப்படைக்கப்படாது)
1	2	3	4	5
லக்னோ	லக்னோ	பிஜ்னோர்	1. xxx xxx xxx	Xxx xxxx xxx
			19. கஸ்மண்டி குர்த்	162

4. தற்போதைய மேல்முறையீட்டின் நோக்கத்திற்காக தொடர்புடைய ஒழிப்புச் சட்டத்தின் விதிகள் பின்வருமாறு:-

"4. மாநிலத்தில் சொத்துகளின் உரிமை. - (1) இந்த சட்டத்தின் அமலுக்கு வந்தவுடன், மாநில அரசு, அறிவிப்பின் மூலம், குறிப்பிட்ட ஒரு தேதியிலிருந்து, உத்தர பிரதேசத்தில் உள்ள அனைத்து சொத்துகள் மாநிலத்திற்கு உரிமை பெறுவதாக அறிவிக்கலாம் மற்றும் குறிப்பிட்ட தேதியின் ஆரம்பத்திலிருந்து (இங்கு "உரிமை பெறும் தேதி" என அழைக்கப்படும்), அனைத்து சொத்துகள் மாநிலத்திற்கு மாற்றப்படுவதாகவும், கீழே வழங்கப்படும் விதிமுறைகளை தவிர, அனைத்து கடன்களிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டு மாநிலத்தில் உரிமை பெறுவதாகவும் இருக்கும். (2) மாநில அரசு, அவ்வாறு அவசியமாகக் கருதினால், அவ்வப்போது, உட்பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அறிவிப்பை, குறிப்பிட்ட பகுதி அல்லது பகுதிகள் குறித்து மட்டுமே வெளியிடுவது சட்டபூர்வமானதாக இருக்கும், மேலும் உட்பிரிவு (1) இன் அனைத்து விதிகளும் அத்தகைய ஒவ்வொரு அறிவிப்புக்கும் பொருந்தும்.

5. அரசிதழில் வெளியிடப்பட வேண்டிய அறிவிப்பு. - பிரிவு 4 இல் குறிப்பிடப்பட்ட அறிவிப்பு அரசாணையில் வெளியிடப்படும் மற்றும் அந்த வெளியீடு அதன் அறுதியான நிரூபணமாக இருக்கும்.

6. ஒரு மாநிலத்தில் சொத்துக்களின் உரிமை வழங்குவதற்கான விளைவுகள். - பிரிவு 4-ன் கீழுள்ள அறிவிப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்படும்போது, தற்போது நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு ஒப்பந்தம் அல்லது ஆவணத்திலோ அல்லது வேறு எந்தச் சட்டத்திலோ உள்ள எதையும் பொருட்படுத்தாமல், இந்தச் சட்டத்தில் வேறுவிதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளதைத் தவிர, இனிமேல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளைவுகள், அந்த அறிவிக்கை வெளியிடப்பட்ட தேதியின் தொடக்கத்திலிருந்தே, அந்த அறிவிக்கை சம்பந்தப்பட்ட பகுதியில், அதாவது:

(அ) அனைத்து இடைப்பட்டவர்களின் உரிமைகள், உரிமை மூலங்கள் மற்றும் பாத்தியதைகள்-

(i) கிராம எல்லைகளுக்குள் அல்லது வெளியே உள்ள நிலம் (சாகுபடி செய்யக்கூடிய அல்லது தரிசு) தோப்பு நிலம், காடுகள், மரங்கள் (கிராம அபாடியில் உள்ள மரங்கள், ஹோல்டிங் அல்லது தோப்பு தவிர)

மீன்வளம், தொட்டிகள், குளங்கள், நீர் கால்வாய்கள், படகுகள், பாதைகள், அபாடி தளங்கள், திரந்தவெழி சந்தைகள், கடை வீதிகள் மற்றும் மேளாக்கள் (திரந்தவெழி சந்தைகள், கடை வீதிகள் மற்றும் மேலாக்கள் தவிர) (பிரிவு 18 இன் உட்பிரிவு (1) இன் உட்பிரிவு (அ) முதல் (சி) வரை பொருந்தும் நிலத்தில்), மற்றும்

(ii) அத்தகைய நிலங்களில் உள்ள அனைத்து அடித்தளத்தில், வேலை செய்யப்படுகிறதா இல்லையா என்றாலும், சுரங்கங்கள் மற்றும் கனிமங்களில் உள்ள உரிமைகள், இருந்தால், அனைத்தும் நிறுத்தப்படும் மற்றும் அனைத்தும் எந்த வித தடைகள் இல்லாமல் உத்தர பிரதேச மாநிலத்திற்கு ஒப்படைக்கப்படும்;

XX XX XX

5. இவ்வாறு ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் அடிப்படையில், காடு உட்பட அனைத்து இடைத்தரகர்களின் அனைத்து உரிமைகள், உரிமை மூலம்கலள் மற்றும் பாத்தியதைகள் உத்தரபிரதேச மாநிலத்தில் இருந்ததாக வாதிடப்படுகிறது. ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 117-ன் படி, வனத்தின் நிலம் காவ்ன்

சபா அல்லது வேறு எந்த உள்ளூர் அதிகாரத்திடமும் அரசாங்கத்தின் பொது அல்லது சிறப்பு உத்தரவின் மூலம் ஒப்படைக்கப்படலாம்.

ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 117 பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"117. சில நிலங்கள் மற்றும் பிற உள்ளூர் அதிகாரங்களில் கவுன் சபாக்களுக்கு உரிமை வழங்குதல் - 1) பிரிவு 4 இல் குறிப்பிடப்பட்ட அறிவிப்பின் வெளியீட்டுக்குப் பிறகு எப்போது வேண்டுமானாலும், மாநில அரசு, பொதுவாக அல்லது சிறப்பு ஆணைகள் மூலம், ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து, பின்வரும் விஷயங்கள் அனைத்தும் அல்லது அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று, பரிந்துரைக்கப்பட்ட முறையில் வெளியிடப்பட்டால், காவோன் சபாக்கள் மற்றும் பிற உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு ஒப்படைக்கப்படும் என்று அறிவிக்கலாம், அவை

(i) விவசாயத்திற்கு ஏற்ற அல்லது வேறு எந்த நிலங்களும், தற்போது எந்தவொரு நில உடைமையிலும் அல்லது தோட்டத்தில் உள்ள நிலங்களை தவிர;

(ii) காடுகள்;

(iii) பிடிப்பில் அல்லது பிடிப்பின் எல்லையில் அல்லது தோட்டத்தில் அல்லது குடியிருப்பில் உள்ள மரங்களை தவிர, மரங்கள்;

(iv) மீன்வளம்

(v) திரந்தவெழி சந்தைகள், கடை வீதிகள் மற்றும் மேலாக்கள், வகையம் (அ) முதல் (இ) வரை உள்ள பிரிவுகள் (1) இன் துணை பிரிவு (1) இல் உள்ள விதிகள் பொருந்தும் நிலங்களில் அல்லது பிரிவு 9 இல் குறிப்பிடப்பட்ட இடங்கள் மற்றும் பகுதிகளில் நடைபெறும் திரந்தவெழி சந்தைகள், கடை வீதிகள் மற்றும் மேலாக்கள் தவிர; மற்றும்

(vi) கிணறுகள், குளங்கள், தனியார் கப்பல்கள், நீர் வழிகள், பாதைகள் மற்றும் குடியிருப்புப் பகுதிகள்;-

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் மாநிலத்திற்கு சொந்தமான நிலங்கள், கிராம சபைகள் அல்லது கிராமத்தின் முழுமையான அல்லது பகுதியான பகுதிக்காக நிறுவப்பட்ட வேறு ஏதேனும் உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு,

அல்லது ஒரு அத்தகைய உள்ளூர் அதிகாரி (கிராம சபை உட்பட) பகுதியாக மற்றொன்றில் சொந்தமாக இருக்கும்.

ஆனால், அத்தகைய உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விதிவிலக்குகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு மேற்கூறிய அறிவிப்பை வெளியிடுவது மாநில அரசுக்கு சட்டபூர்வமானதாக இருக்கும்."

6. 162 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலத்தின் எந்தப் பகுதியையும் காவோன் சபாவிடம் ஒப்படைக்குமாறு, மாநில அரசால் எந்தவொரு பொதுவான அல்லது சிறப்பு உத்தரவுகளும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிடலாம்.

7. 23.11.1955 அன்று, இந்திய வனச் சட்டம், 1927[சுருக்கமாக, 'வனச் சட்டம்'] இன் பிரிவு 4-ன் கீழ் ஒரு அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. அந்த அறிவிப்பின் மூலம், அறிவிப்பின் பகுதியாக இருக்கும் நிலம் தொடர்பாக ஆட்சேபனைகள் கோரப்பட்டன. அறிவிப்பின் தொடர்புடைய பகுதிபின் வருமாறு கூறுகிறது:

"உத்தரப்பிரதேச அரசு

வனத்துறை

பல்வகை.

23.11.1955

6828/1-806-55 – மேன்மைமிகு ஆளுநர், இந்திய வனச் சட்டம், 1927 (சட்ட எண் 16 / 1927) பிரிவு 4-ன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களின்படி, பின்வரும் நிலத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அறிவித்துள்ளார்.

அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 துணைப் பிரிவு 1(C) படி, சம்பந்தப்பட்ட துணை மாவட்ட அலுவலர் வன நிலத்தொகுப்பு அலுவலராகவும், லக்னோ பிரிவு கூடுதல் ஆணையாளராகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார், மேலும், கானகத் தீர்வை அலுவலரியின் உத்தரவுக்கு எதிராக சட்டத்தின் பிரிவு 17 இன் கீழ் ஆட்சேபனைகளைப் பெறுவதற்கு கூடுதல் ஆணையர், லக்னோ பிரிவு அதிகாரம் பெற்றுள்ளார்.-

எண்	இடத்தின் பெயர்	தாலுகா	பர்கானா	அரசிதழின்படி ஏக்கரில் பரப்பளவு	ஏக்கரில் எடுக்கப்பட்ட பரப்பளவு	பக்கங்களின் விவரங்கள் கிழக்கு	மேற்கு	வடக்கு	தெற்கு
48	காஸ்ம் மற்றும் குர்த்	மலிஹாபாத்	மலிஹாபாத்	162	-	அமானிகஞ்ச் பாஞ்சர் பூமி மற்றும் விவசாய நிலம்	ரயில்வே வரிசை பாஞ்சர் பூமி விவசாய நிலம்	விவசாய நிலம் மற்றும் கால்வாய்	விவசாய நிலம்

8. மேற்கூறிய அறிவிப்புக்குப் பிறகு, வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கீழ் ஒரு பிரகடனம் 28.04.1968 அன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. வெளியீட்டிற்குப் பிறகு பிரகடனத்தின் தொடர்புடைய பகுதி பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

மாவட்டம்	தாலுகா	பர்கானா	கிராமம்	காஸ்ரா பரப்பளவு எண்	பிகாக்களில் பரப்பளவு	எல்லை விவரங்கள்
லக்னோ	மாலிஹாபாட்	மாலிஹாபாட்	காஸ்மண்டி குர்த்	xxx xxx xxx		
				1576	20.13.10	
				xxx xxx xxx		
						(57) 259 4.15 162 ஏக்கர்
						வடக்கு – அரஜி மஜ்ருபா, தெற்கு –

						சர்ஹர் மௌஜா, மாதூர் சத்வால், மஜ்ருபா கிழக்கு – சடக், மேற்கு – சர்ஹர் மௌஜா சிந்த்வபுர்

9. தற்போதைய மேல்முறையீட்டிற்கு பொருத்தமான இந்திய வனச் சட்டம், 1927 இன் சாராம்சம் பின்வருமாறு:-

"3. வனங்களை ஒதுக்க அதிகாரம். - அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான அல்லது அரசாங்கத்திற்கு உரிமையுரிமைகள் உள்ள எந்தவொரு வன நிலத்தையோ அல்லது தரிசு நிலத்தையோ, அல்லது அதன் முழு அல்லது பகுதியளவு வன விளைபொருளுக்கு அரசாங்கம் உரிமை

உள்ள நிலத்தையோ, மாநில அரசு இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ளபடி பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அமைக்கலாம்."

4. மாநில அரசின் அறிவிப்பு. - (1) எந்தவொரு நிலத்தையும் பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அமைக்க முடிவு செய்யப்படும் போதெல்லாம், மாநில அரசு அரசிதழில் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிடும்-

(அ) அத்தகைய நிலத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அமைக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று அறிவிப்பது;

(ஆ) அத்தகைய நிலத்தின் நிலைமை மற்றும் வரம்புகளை முடிந்தவரை குறிப்பிடுவது; மற்றும்

(இ) அத்தகைய வரம்புகளுக்குள் அல்லது வன விளைபொருட்களில் அல்லது அதன் மீது உள்ள எந்தவொரு நிலத்திலும் அல்லது அதற்கு மேல் எந்தவொரு நபருக்கும் ஆதரவாக இருப்பதாகக் கூறப்படும் எந்தவொரு உரிமைகளின் இருப்பு, தன்மை மற்றும் அளவை விசாரிக்கவும் தீர்மானிக்கவும் ஒரு அதிகாரியை (இனிமேல் "கானகத்

தீர்வை அலுவலர்" என்று அழைக்கப்படுகிறது) நியமிப்பது மற்றும் இந்த அத்தியாயத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி அதை கையாள்வது.

விளக்கம்-கூறு (ஆ) இன் நோக்கத்திற்காக, சாலைகள், ஆறுகள், முகடுகள் அல்லது பிற நன்கு அறியப்பட்ட அல்லது எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எல்லைகள் மூலம் காட்டின் வரம்புகளை விவரிப்பது போதுமானது.

(2) உட்பிரிவு (1) இன் கூறு (சி) இன் கீழ் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரி பொதுவாக வன உரிமைத் தீர்ப்பலுவலர்யைத் தவிர வேறு எந்த வனப் பதவியையும் வகிக்காத நபராக இருக்க வேண்டும்.

(3) இந்த பிரிவில் உள்ள எதுவும், இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் ஒரு வனத் தீர்வு அதிகாரியின் கடமைகளைச் செய்ய, மாநில அரசாங்கம் மூன்று பேருக்கு மிகாமல் எந்த எண்ணிக்கையிலான அதிகாரிகளை நியமிப்பதைத் தடுக்காது, அவர்களில் மேற்கூறியபடி தவிர ஒரு வன அலுவலகப் பதவியை வகிக்கும் ஒருவர் மட்டுமே இருக்க வேண்டும்.

5. வன உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான தடை - பிரிவு 4-ன் கீழ் ஒரு அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட பிறகு, அத்தகைய அறிவிப்பில் உள்ள நிலத்தில் அல்லது அதன் மீது எந்தவொரு உரிமையும் அடுத்தடுத்து அல்லது அரசாங்கத்தால் அல்லது சார்பாக செய்யப்பட்ட அல்லது கையெழுத்திடப்பட்ட எழுத்துப்பூர்வ மானியம் அல்லது ஒப்பந்தத்தின் கீழ் அல்லது அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டபோது அத்தகைய உரிமை வழங்கப்பட்ட ஒரு நபரைத் தவிர வேறு எந்த உரிமையும் கையகப்படுத்தப்படாது; மேலும் மாநில அரசால் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளின்படி தவிர அத்தகைய நிலத்தில் சாகுபடி செய்வதற்கோ அல்லது வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவோ புதிய அனுமதி எதுவும் வழங்கப்படாது.

6. கானகத் தீர்வை அலுவலரின் பிரகடனம்- பிரிவு 4-ன் கீழ் ஒரு அறிவிப்பு வெளியிடப்படும் போது, கானகத் தீர்வை அலுவலர், அந்த நிலத்தின் சுற்றுப்புறத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கிராமத்திலும் உள்ள உள்ளூர் மொழியில் ஒரு பிரகடனத்தை வெளியிடுவார்-

(அ) முடிந்தவரை துல்லியமாக, முன்மொழியப்பட்ட வனத்தின் நிலை மற்றும் எல்லைகளைக் குறிப்பிடுவது

(ஆ) பின்வருவனவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, இதுபோன்ற காடுகளின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் விளைவுகளை விளக்குதல்; மற்றும்

(இ) அத்தகைய பிரகடனம் வெளியான தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குக் குறையாத ஒரு காலத்தை நிர்ணயித்து, பிரிவு 4 அல்லது பிரிவு 5 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஏதேனும் உரிமையைக் கோரும் ஒவ்வொரு நபரும் அந்தக் காலத்திற்குள் கானகத் தீர்வை அலுவலரிக்கு அத்தகைய உரிமையின் தன்மை மற்றும் அதற்கு கோரப்படும் இழப்பீட்டின் (ஏதேனும் இருந்தால்) தொகை மற்றும் விவரங்களைக் குறிப்பிட்டு ஒரு எழுத்துப்பூர்வ அறிவிப்பை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் அல்லது அவருக்கு முன் ஆஜராகி கூற வேண்டும் என்று கோரும்.

xxxx xxxx xxxx

20 வனப்பகுதி பாதுகாக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கும் விளம்புகை - (1) பின்வரும் நிகழ்வுகள் நிகழ்ந்திருக்கும்போது, அதாவது:-

(அ) பிரிவு 6-ன் கீழ் உரிமைகோரல்களை முன்னிறுத்துவதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலம் கடந்துவிட்டது மற்றும் அந்த பிரிவு அல்லது பிரிவு 9-ன் கீழ் செய்யப்பட்ட அனைத்து உரிமைகோரல்களும் கானகத் தீர்வை அலுவலரியால் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன;

(ஆ) அத்தகைய உரிமைகோரல்கள் ஏதேனும் செய்யப்பட்டிருந்தால், அத்தகைய உரிமைகோரல்களின் மீது பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகளிலிருந்து மேல்முறையீடு செய்வதற்கான பிரிவு 17-ன் மூலம் வரையறுக்கப்பட்ட காலம் கடந்துவிட்டது, மேலும் அத்தகைய காலத்திற்குள் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அனைத்து மேல்முறையீடுகளும் (ஏதேனும் இருந்தால்) மேல்முறையீட்டு அதிகாரியால் அல்லது நீதிமன்றத்தால் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன; மற்றும்

(இ) நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டம், 1894 (1/1894)-ன் கீழ் கானகத் தீர்வை அலுவலர் கையகப்படுத்தத் தேர்ந்தெடுத்த அனைத்து நிலங்களும்

(ஏதேனும் இருந்தால்) முன்மொழியப்பட்ட வனத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும், அந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 16 ன் கீழ் அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்டால், மாநில அரசு அதிகாரப்பூர்வ வர்த்தமானியில் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டும், வரையறுக்கப்பட்ட அல்லது வேறுவிதமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட எல்லைக் குறிகளின்படி, ஒதுக்கப்பட வேண்டிய வனத்தின் வரம்புகளை உறுதியாகக் குறிப்பிடுகிறது, அறிவிப்பில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து ஒதுக்கப்படுவதாக அறிவிக்கிறது.

(2) அவ்வாறு நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து அத்தகைய வனங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட வனங்களாகக் கருதப்படும்."

10. உள்ளூர் மேலாண்மைக் குழு (கிராம சபை) 15.05.1966 அன்று 7 பிகா நிலத்தையும், 26.12.1966 அன்று காஸ்ரா எண் 1576-ன் பகுதியாக 20 பிகா 13 பிஸ்வா மற்றும் 10 பிஸ்வான்சி ஆகிய 5 பிகா நிலத்தையும் குத்தகைதாரர்களுக்கு வழங்கியது தெரிகிறது. வனத்துறை இந்த குத்தகை வழங்கும் செயலை சவால் செய்தது, ஆனால் 19.12.1969 தேதிய உத்தரவின் மூலம் தோல்வியடைந்தது. லக்னோவில் உள்ள துணை மாவட்ட அலுவலர்,

மோகன் லால் கஞ்ச், பிறப்பித்த இந்த உத்தரவை லக்னோ பிரிவு கூடுதல் ஆணையாளர் 22.07.1970 அன்று ரத்து செய்தார். குத்தகைதாரர் வருவாய் வாரியத்திற்கு தாக்கல் செய்த சீராய்வு மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது, ஆனால் 22.07.1970 தேதிய உத்தரவின்படி, கிராம சபையின் சார்பில் குத்தகைதாரருக்கு குத்தகை வழங்கிய உள்ளூர் மேலாண்மைக் குழுவை சேர்த்துக்கொண்டு புதிய முடிவு எடுக்க வேண்டும். வருவாய் வாரியத்தால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கூடுதல் ஆணையாளரின் திருத்தத்திற்குப் பின்னர் என்ன நடந்தது என்பது குறித்து பதிவில் எதுவும் இல்லை.

11. 1380 ःபசலி முதல் 1388 ःபசலி வரையிலான ஆறு ஆண்டுகளுக்கான கட்டாணியில், காஸ்ரா எண் 1576 உட்பட பயிரிடக்கூடியதாக இருக்கக்கூடிய பாஞ்சர் நிலம், கிராம சபை கிராமம் காஸ்மண்டி குர்த் பெயரிலிருந்து வனத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டதாக பதிவு செய்யப்பட்டது.

"ஆறு ஆண்டுகளுக்கான கட்டாணி

கிராமம் காஸ்மண்டி குர்த், பர்கானா மற்றும் வட்டம், மலிஹாபாத்,
மாவட்டம். லக்னோ,

ஆண்டு: 1380 ஃபசலி ஆண்டு முதல் 1388 ஃபசலி வரை

கட்டாணி கிராமம் எண்	கட்டாணியாளரின் பெயர் மற்றும் தந்தையின் பெயர்	ஆண்டு தொடக்க நிலை உரிமை	புலங்களின் காஸ்ரா எண்கள்:	ஏக்கரில் பரப்பளவு (பிகா)	செலுத்த வேண்டிய லாகான் அல்லது மல்குஜாரி	மாற்றங்கள் தொடர்பான சுருக்கம், எண் மற்றும் தேதி, மற்றும் பதிவாளர் கானுங்கோவால் சான்றளிக்கப்பட்ட அதிகாரியின் பெயர் மற்றும் பதவி						குறிப்புகள்
						1383	84	85	86	87	88	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	11	11	11	13

									0	1	2	
	வரி விலக்கு பெற்ற நில உரிமையாளர் வகை 2											
18K	(கிரிஷி யோக்யா பஞ்சர்) தரிசு நிலம் ஆனால் சாகுபடி செய்யக் கூடியது		வகை 5 பிளாட் எண். 6 முதல் 1568 1576 1579 முதல் 1800 வரை	N.A. 7.3 N.A.	கட்டாணியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து நிலப்பகுதிகளையும் கிராம சமூகம், கிராமம் காஸ்மண்டி குர்த், பெயரிலிருந்து வனத்துறைக்கு மாற்ற வேண்டும்							

12. 1395 ःபசலி முதல் 1400 ःபசலி வரையிலான ஆறு ஆண்டுகளுக்கான கட்டாணி வெளியிடப்பட்டது, இதில் காஸ்ரா எண் 1576 பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக வனத்துறைக்கு மாற்றப்பட்டது. கட்டாணியின் தொடர்புடைய பகுதி இதன்படி வாசிக்கிறது:

"இன்ட்காப் ஆறு வருடாந்திர கட்டாணி

கிராமம் காஸ்மண்டி குர்த், பர்கானா மற்றும் வட்டம், மலிஹாபாத், மாவட்டம். லக்னோ, ஆண்டு 1395 முதல் 1400 வரை

கட்டாணி எண்:	நில உரிமையாளரின் பெயர்:	உரிமை ஆண்டு:	புல எண்:	பரப்பளவு:	தெளிவற்றது	எந்தவொரு அதிகாரியும் அளித்த உரிமையில் மாற்றம் தொடர்பான தகவல்கள்

						1395, 1396, 1397, 1398, 1399, 1400
வகை 5 தரிசு நிலம் ஆனால் சாகுபடி செய்யக்கூடியது (கிரிஷி யோக்யா பஞ்சர்)- நிலம் வனச் சட்டத்தின்படி பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளது						
881	வனத்துறை	-	1576	20.13.10		

13. குத்தகைதாரரின் பெயர் 1407 ஃபசலி முதல் 1412 ஃபசலி வரையிலான காலத்திற்கான கட்டாணியில் முதல் முறையாக காணப்படுகிறது, இதில் குத்தகைதாரரின் உரிமை 1394 ஃபசலி முதல் 1395 ஃபசலி வரையிலான 12 பிகா நிலத்திற்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

"ஆறு ஆண்டுகள் கட்டெளனி

இன்டிகாப் கட்டெளனி கிராமம்ஃ கஸ்மண்டி குர்த் பர்கானா மற்றும் வட்டம்

மலிஹாபாத் மாவட்டம். லக்னோ

ஆண்டு: 1407 ஃபாஸ்லி முதல் ஃபாஸ்லி 1412 வரை

கட்டா கடெளனி வரிசை எண்.	கட்டாணியாளரின் பெயர் மற்றும் தந்தையின் பெயர்	ஆண்டு தொடக்க நில உரிமை:	காஸ்ரா எண்கள்:	ஏக்கரில் பரப்பளவு (பிகா)::	செலுத்த வேண்டிய லாகான் அல்லது மல்குஜாரி:	மாற்றங்கள் தொடர்பான சுருக்கம், எண் மற்றும் தேதி, மற்றும் பதிவாளர் கானுங்கோவால் சான்றளிக்கப்பட்ட அதிகாரியின் பெயர் மற்றும் பதவி:						குறிப்புகள்
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
வரி விலக்கு பெற்ற நில உரிமையாளர் வகை 2												
295	பிரிஜ்மோகன் த/பெ. ககாரம்	1394 முதல் 1395 அவரை	1576/A மற்றும் 1576/A2	7 5	.....							

	டலிகஞ் சைச், லக்னோ நகரம்,			12	75							

14. அதற்குப் பிறகு, உத்திர பிரதேச நில ஒருங்கிணைப்புச் சட்டம், 1953[சுருக்கமாக ஒருங்கிணைப்புச் சட்டம்]-ன் கீழ் குத்தகைதாரரின் பெயரிலிருந்து வனத்துறை பெயருக்கு வருவாய் பதிவை திருத்தும் வகையில் வனத்துறை மூலம் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டன. அத்தகைய மனு 22.07.1993 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மேற்கூறிய உத்தரவுக்கு எதிரான மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர், ஒருங்கிணைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 48-ன் கீழ் திருத்தம் மூலம், 08.07.2004 தேதிய உத்தரவு மூலம், 22.07.1993 தேதிய உத்தரவை நீக்கறவு செய்தார். துணை இயக்குநர் தனது 28.02.2004 தேதிய உத்தரவில் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தார்:

".....இது தொடர்பாக, சர்ச்சைக்குரிய புல எண் உட்பட கிராமத்தில் உள்ள நிலம் குறித்து வனத்துறையால் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டுள்ளது

என்பது தெளிவாகிறது, அதன் நகல் அனைத்து துறைகளுக்கும் அனுப்பப்படுகிறது. எனவே பதிவுகளில் உள்ளீடு செய்யும் நேரத்தில் அதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அதை பின்பற்றியுள்ளனர். சர்ச்சைக்குரிய நிலம் வனத்துறையின் பெயரில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதால், விவசாய நோக்கங்களுக்காக நிலத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது என்பதால், அத்தகைய சூழ்நிலையில் நிலத்தின் பட்டா வழங்குவது அதன் பொருத்தமற்றது. எதிர் தரப்பினரின் தந்தை பட்டா பூமிதாரி ஒழுங்கற்ற அடிப்படையில் பெற்றிரருந்தால், அதற்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. சக்பந்தி அதிகாரியும் உதவி பந்தோபாஸ்ட் அதிகாரியுமான சக்பந்தி உண்மைகளை திரித்து அரசுக்கு மற்றும் வனத் துறைக்கு இழப்பை ஏற்படுத்தி எதிர் தரப்பினருக்கு நன்மை செய்ய முயன்றுள்ளார், இது மிகவும் ஆட்சேபிக்கத்தக்கது.

மேற்கண்டவற்றிலிருந்து, சக்கபந்தி அலுவலர் மற்றும் உதவி வரிவிதிப்பு அலுவலர் சக்கபந்தி சர்ச்சைக்குரிய நிலம் தொடர்பாக வனத்துறையின் கோரிக்கையை முற்றிலும் புறக்கணித்துள்ளது என்பது தெளிவாகிறது, அவர்களது பெயரை எந்த காரணமும் இல்லாமல் நீக்கி, நில உரிமையாளர்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தை பெற்றுள்ளனர்.

அதிகாரிகளின் மேற்கண்ட செயல் அரசு சொத்துக்கு சேதம் ஏற்படுத்தியதால் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். எனது கருத்துப்படி அவர்களுக்கு எதிராக சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சர்ச்சைக்குரிய நிலம் வனத்துறை பெயரில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, மேலும் அத்தகைய விளைவுக்கான பதிவு எண் 88 எந்த குறுக்கீடும் இல்லாமல் தொடரப்பட வேண்டும் மற்றும் இரட்டைப் உள்ளீடுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்/ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட தகுதியானது.

<u>உத்தரவு</u>

எனவே மேற்கூறிய பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் மேல்முறையீடு இதன் மூலம் விசாரணைக்காக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. சக்கபந்தி அலுவலர் 22.7.93 தேதிய உத்தரவு மற்றும் உதவி வரிவிதிப்பு அலுவலர் சக்கபந்தி 28.2.2004 தேதிய உத்தரவு இதன்மூலம் நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது. புல எண் 1576 பரப்பளவு டி ஓ/13/10 மற்றும் புல எண் 1738 பரப்பளவு 1 பிகா, புல எண் 868/1830 பரப்பளவு 2-4-0 நுழைவு எண் 881 வனத்துறை சார்பாக மற்றும் பிற நில

உரிமையாளர்களின் கோரிக்கை இதன்மூலம் ரத்து செய்யப்படுகிறது. வழக்கு கோப்பு ஆவண அரைக்கு அனுப்பப்படுகிறது."

15. குத்தகைதாரர்கள் தாக்கல் செய்த நீதிப்பேரணை மனுவில் உயர் நீதிமன்றத்தால் நீக்கறவு செய்த உத்தரவு இது.

16. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றரிந்த வழக்கறிஞர், துணை இயக்குநர் பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்வதில் உயர் நீதிமன்றம் கடுமையான தவறு செய்துள்ளதாக சமர்ப்பித்தார், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்ய சட்டபூர்வமான அல்லது பொருண்மை அடிப்படைகள் இல்லை. ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட 11.10.1952 தேதிய அறிவிப்பு, உத்தரப்பிரதேசத்தில் உள்ள அனைத்து சொத்துக்களும் மாநிலத்திற்கு சொந்தமாக இருக்கும் என்று கூறியது. கிராம சமூகத்தில் ஒதுக்கப்படாத வளர்ச்சியடையாத நிலத்தின் அளவு, 162 ஏக்கர் காஸ்மண்டி குர்த் கிராமம் கிராம சமூகத்தில் ஒதுக்கப்படாது என்று கூறும் 5-ம் பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்டது. அத்தகைய அறிவிப்பு அனைத்து உரிமைகள், உரிமைமூலங்கள் மற்றும் பாத்தியதைகள் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்திற்கு சொந்தமாக இருக்கும் என்று கருதப்படும். ஒழிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 117-ன்படி, மாநில அரசு நிலத்தை பொதுவான அல்லது சிறப்பு உத்தரவு

மூலம் மாற்றலாம், அதில் வனங்கள், கிராம சபை மற்றும் பிற உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. நிலம், இது 11.10.1952 தேதிய அறிவிப்பின் பொருள், மாநிலத்தால் கிராம சபை மற்றும்/அல்லது வேறு ஏதேனும் உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு சாதகமாக மாற்றப்பட எந்தவொரு பொதுவான அல்லது சிறப்பு உத்தரவுகளுக்கும் உட்பட்டது என்பது எந்தவொரு தரப்பின் வழக்கும் அல்ல. எனவே, 11.10.1952 தேதியிட்ட அறிவிப்பில் உள்ள நிலம் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி மாநிலத்திடம் உள்ளது.

17. அதன்பின், கஸ்மண்டி குர்தில் அமைந்துள்ள 162 ஏக்கர் நிலம் தொடர்பாக 23.11.1955 தேதியிட்ட அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. அத்தகைய அறிவிப்பு அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்லைகளைக் கொண்ட நிலத்தை விவரிக்கிறது. பின்னர், காஸ்மண்டி குர்த் கிராமத்தின் காஸ்ரா எண் 1576 இல் உள்ள 20 பிகாஸ், 13 பிஸ்வாஸ் மற்றும் 10 பிஸ்வான்சி நிலம் உட்பட 162 ஏக்கர் நிலம் தொடர்பாக வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கீழ் மற்றொரு பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. ஒரு நிலத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதியாக அறிவிப்பதற்கான வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் உள்ள அறிவிப்பு, மாநிலத்திற்கு அத்தகைய நிலத்தின் மீது உரிமையுரிமைகள்

இருந்தால் அல்லது அதிலிருந்து கிடைக்கும் உற்பத்திக்கு அது உரிமையுள்ளதாக இருந்தால் மட்டுமே வெளியிடப்பட முடியும்.

18. அந்த நிலம் அரசின் சொத்தாக இருந்தால், அதன் மீது சுவந்தார் உரிமைகள் பயன்படுத்தப்பட்டால், பாதுகாக்கப்பட்ட வனங்களாக அறிவிக்க மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் உள்ளது. 11.10.1952 தேதியிட்ட அறிவிப்பின்படி, 162 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு அரசின் சொத்தாக இருந்தது. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் படி, மாநில அரசு எந்தவொரு நிலத்தையும் பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதியாக தேர்ந்தெடுக்க ஒரு அறிவிப்பை வெளியிடலாம். 23.11.1955 தேதியிட்ட அறிவிக்கை உட்பிரிவு 4 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மூன்று நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்கிறது அவை, (i) அத்தகைய நிலத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அமைப்பதற்கான முடிவு, (ii) அத்தகைய நிலத்தின் நிலைமை மற்றும் வரம்புகள், மற்றும் (iii) அத்தகைய வரம்புகளுக்குள் உள்ள எந்தவொரு நிலத்திலும் அல்லது அதற்கு மேல் எந்தவொரு நபருக்கும் ஆதரவாக இருப்பதாகக் கூறப்படும் எந்தவொரு உரிமைகளின் இருப்பு, தன்மை மற்றும் அளவை விசாரிக்கவும் தீர்மானிக்கவும் ஒரு அதிகாரியை நியமிப்பது. பிரிவு 4 இன் கீழ் 23.11.1955 அன்று அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட நேரத்தில் அத்தகைய குத்தகைதாரர்கள் யாரும் நிலத்தின் எந்தப் பகுதியையும்

வைத்திருக்கவில்லை. எனவே, அவர்களும் சொத்தின் மீது எந்த உரிமையையும் கோரவில்லை கிராம சபைவும் பிரிவு 4 இன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட 162 ஏக்கர் நிலத்தில் எந்த உரிமையையும் கோரவில்லை.

19. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 5, வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தில் இறங்குரிமை மூலமாகவோ அல்லது அரசு அல்லது அதன் சார்பில் செய்யப்பட்ட எழுத்துப்பூர்வமான மானியம் அல்லது ஒப்பந்தத்தின் கீழோ தவிர, அதன் மீது எந்தவொரு உரிமையும் கையகப்படுத்தப்படாது என்று தடை செய்கிறது. 23.11.1955 தேதிய அறிவிப்பு வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் கீழ் வெளியிடப்பட்டவுடன், குத்தகைதாரருக்கு சாதகமாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலத்தில் எந்த உரிமையையும் கிராம சபை மாற்ற முடியாது.

20. அதற்குப் பிறகு, முடிந்தவரை துல்லியமாக, முன்மொழியப்பட்ட வனத்தின் அமைவிடம் மற்றும் எல்லைகளைக் குறிப்பிட்டு வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6-ன் கீழ் தாய்மொழியில்(vernacular) ஒவ்வொரு நகரத்திலும் கிராமத்திலும் ஒரு பிரகடனம் வெளியிடப்பட வேண்டியிருந்தது, வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6-ன் கீழ் உள்ள பிரகடனத்தில், காஸ்ரா எண் 1576 உட்பட

வெவ்வேறு காஸ்ரா எண்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அத்தகைய காஸ்ரா எண், சட்டத்தின் பிரிவு 4-ன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட மொத்த வன நிலத்தின் பகுதியாகும், இது 162 ஏக்கர் பரப்பளவைக் கொண்டுள்ளது. வெளியீட்டின் பிரகடனம் உள்ளூர் பகுதியில் வெளியிடப்பட்டது, ஆனால் கிராம சபை உட்பட யாரும் நிலத்தை வனப்பகுதியாக அறிவிப்பதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கவில்லை.

21. குத்தகைதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு கான் மற்றும் கிராம சபையின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு ஹூடா ஆகியோர், வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில், மொத்த பரப்பளவு 162 ஏக்கர் என்று குறிப்பிடப்பட்டதைத் தவிர, நில விவரங்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கடுமையாக வாதிட்டனர். அத்தகைய அறிவிப்பு தெளிவற்றது என்றும் வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கவில்லை என்றும் வாதிடப்பட்டது. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனத்தில் மட்டுமே கஸ்ரா எண். 1576 என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

22. திரு கான் மற்றும் திரு ஹூடா எழுப்பிய வாதத்தில் எந்த தகுதிக் கூறும் இல்லை. 23.11.1955 அன்று வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில், 162 ஏக்கர் நிலம் வன நிலமாக இருக்கும் என்று ஒரு பிரகடனம் இருந்தது. வனச் சட்டத்தின் 4 ஆம் பிரிவின் விளக்கம் (1), சாலைகள், ஆறுகள், மலைத்தொடர்கள் அல்லது பிற நன்கு அறியப்பட்ட அல்லது எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எல்லைகள் மூலம் காடுகளின் வரம்புகளை விவரிப்பது போதுமானது என்று தெளிவுபடுத்துகிறது. 23.11.1955 தேதியிட்ட அறிவிப்பில் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நான்கு பக்கங்களிலும் எல்லைகள் உள்ளன. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் வேறு எந்த தேவையும் இல்லை. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 மட்டுமே முன்மொழியப்பட்ட வனத்தின் நிலை மற்றும் எல்லைகளைக் குறிப்பிட வேண்டும். வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் அத்தகைய கூறு (அ) இன் படி, 162 ஏக்கரின் ஒரு பகுதியாக இருந்த காஸ்ரா எண்களின் விவரங்கள் வெளியிடப்பட்ட பிரகடனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே, சட்டரீதியான செய்யவேண்டியவை பூர்த்தியாக செய்யப்பட்டுள்ளன.

23. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு -எதிர்- ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர் மற்றும் பலர்.[(1996) 5 எஸ். சி. சி. 194]என்ற தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டினார், இதில் வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் நிலம் பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அறிவிக்கப்பட்டது, ஆனால்

இந்த நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீட்டில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளிகள் நிலத்தை தங்கள் வசம் வைத்திருப்பதாகவும் மற்றும் சிர்தாரி உரிமைகளைப் பெற்றுள்ளதாகவும் உரிமைக் கோரினர். ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ், அரசு நிலத்தின் உரிமையாளர் என்றும், அவர்கள் சிர்தார்களாக இருந்தாலும், இன்னும் பிடிமாந்தாரர்களாக (tenure-holder) இருப்பார்கள் என்றும் இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் அறிவிப்புக்குப் அப்பால் செல்ல ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகளுக்கு எந்த அதிகார வரம்பும் இல்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

> " 7. எனவே, அந்த நிலத்தை சிர்தாராக வைத்திருந்த ஒரு நபருக்கு ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் உரிமையாளர் உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை என்பது வெளிப்படையானது. அவர் அரசுக்கு சொந்தமான உரிமைகளை தன்னிடம் வைத்திருந்த ஒரு பிடிமானதாரர் மட்டுமே ஆனால் சொத்து அரசுக்கு சொந்தமானது. எனவே, சர்தார்கள் என்ற அந்தஸ்தின் அடிப்படையில் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் என்று கருதுவதில் உயர் நீதிமன்றம் வெளிப்படையான பிழை செய்துள்ளது. ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ்

நிலத்தின் உரிமையாளராக மாநில அரசு இருந்ததால், சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் அறிவிப்பை வெளியிட்டது நியாயப்படுத்தப்பட்டது."

XX XX XX

10. எனவே கானகத் தீர்வை அலுவலருக்கு ஒரு உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் உள்ளன என்பது தெளிவாகிறது, மேலும் அவரது உத்தரவு மாநில அரசின் முன் மேல்முறையீடு மற்றும் இறுதியாக மறுபரிசீலனைக்கும் உட்பட்டது. இந்தச் சட்டம் ஒரு முழுமையான சட்டத்தொகுப்பாகும், மேலும் ஒரு பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளை அறிவிப்பதற்கும் விரிவான நடைமுறையைக் கொண்டுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 20-ன் கீழ் ஒரு நிலத்தை பாதுகாக்கப்பட்ட வனமாக அறிவிக்கும் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டவுடன், எந்தவொரு நபருக்கும் அந்த நிலத்தில் உள்ள அனைத்து உரிமைகளும் முடிவுக்கு வந்து மேலும் தொடராது. இந்த அறிவிப்பு ஒரு உரிமையியல் நீதிமன்றத்தின் ஆணையைப் போலவே ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகளையும் கட்டுப்படுத்தும். எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் கானகத் தீர்வை அலுவலரின் முன்

நிலத்தின் தன்மை குறித்த ஆட்சேபனைகள் உள்ளிட்ட ஆட்சேபனைகளையும் உரிமைகோரல்களையும் தாக்கல் செய்யலாம். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் நடந்த நடவடிக்கைகளில் அதிகாரிகள் முன் அவர்கள் எந்த ஆட்சேபனையும் அல்லது உரிமைகோரலையும் தாக்கல் செய்யவில்லை. இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 20-ன் கீழ் அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு, எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகளிடம் மேற்கூறிய அறிவிப்புக்கு எதிராக எந்த ஆட்சேபனையும் எழுப்பவில்லை. இறுதி நிலையை அடைந்த அறிவிப்புக்கு ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரிகள் கட்டுப்பட்டவர்கள் ".

24. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் இறுதி அறிவிப்பு வெளியிடப்படவில்லை என்ற திரு கான் மேலும் ஒரு வாதத்தை எழுப்பினார். வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20, பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதிக்கு, அறிவிப்பை வெளியிட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது என்பதைக் காட்டவில்லை, ஆனால் பிரிவு 20 இன் கீழ் அத்தகைய அறிவிப்பை வெளியிடுவதற்கு கால வரம்பு எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20-ன் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படாவிட்டாலும், வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 5-ன் அடிப்படையில், அத்தகைய அறிவிப்பில் உள்ள நிலத்தின் மீது எந்தவொரு

உரிமையையும் கையகப்படுத்துவதற்கு தடை உள்ளது. அத்தகைய எழுத்துப்பூர்வ ஒப்பந்தம் மாநிலத்தின் சார்பாகவோ அல்லது அத்தகைய உரிமை வழங்கப்பட்ட நபரின் சார்பாகவோ செயல்படுத்தப்படாததால், கிராம சபை மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக குத்தகை வழங்க தகுதியற்றது.

25. உத்தராகண்ட் மாநில அரசு மற்றும் பலர் –எதிர்- குமாவுன் ஸ்டோன் க்ரஷர்[(2018) 14 எஸ். சி. சி. 537] என்ற தீர்ப்பில், வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்படாததால், பிரிவு 4 இன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பில் உள்ள நிலத்தை வனமாகக் கருத முடியாது என்ற ஒரு வாதம் எழுப்பப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம், உ.பி. சட்டம் எண். 23, 1965 ஆல் உத்தரப்பிரதேச மாநிலத்தில் திருத்தப்பட்ட வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 5 ஐ நம்பி அந்த வாதத்தை நிராகரித்தது. வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 இன் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட பிறகு மாநிலத்தின் ஒழுங்குமுறை நடைமுறைக்கு வருகிறது என்றும், வனச் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் அறிவிப்பு இல்லாததை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"145. இந்த கட்டத்தில், மனுதாரர்களுக்காக கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் எழுப்பிய ஒரு சமர்ப்பிப்பையும் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். உத்தரப்பிரதேச மாநில அரசு 1927 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 4 ஆம் பிரிவின் கீழ் ஒரு நிலத்தை வனமாக அமைக்க முன்மொழிந்த அறிவிப்பை வெளியிட்ட போதிலும், 1927 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் 20 ஆம் பிரிவின் கீழ் இறுதி அறிவிப்பு வெளியிடப்படவில்லை, பிரிவு 4 இன் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பின் கீழ் உள்ள நிலத்தை வனமாக கருத முடியாது, இதனால் அந்த பகுதி வழியாக செல்லும் வன விளைபொருட்களுக்கு போக்குவரத்து கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்பைப் பொறுத்தவரை, 25-11-1965 முதல் உத்தரபிரதேச சட்டம் 23/1965 ஆல் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரிவு 5 ஐ பார்வையிடுவது போதுமானது. மேற்கூறிய உத்திரப்பிரதேச. 1965 ஆம் ஆண்டின் சட்டம் 23 பிரிவு 5 பின்வருமாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது:

"5. வன உரிமைகள் ஏற்படுவதற்கான தடை.— பிரிவு 4-ன் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட பிறகு, வாரிசுரிமை மூலமாகவோ அல்லது அரசு அல்லது அதன் சார்பில் அல்லது அத்தகைய உரிமை இருந்த நபரின் சார்பில் செய்யப்பட்ட எழுத்துப்பூர்வமான கொடை அல்லது

ஒப்பந்தத்தின் கீழோ தவிர, அந்த அறிவிப்பில் உள்ள நிலத்தில் அல்லது அதன் மீது எந்த உரிமையும் கையகப்படுத்தமுடியாது; மேலும் அத்தகைய நிலத்தில் மாநில அரசு இது தொடர்பாக அரிவித்த விதிகளுக்கு ஏற்ப தவிர புதிதாக பயிரிடுவதற்காகவோ அல்லது வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் எந்த பணிகளும் செய்யப்படக்கூடாது, அல்லது அதில் எந்த மரமும் வெட்டப்படாது, சுற்றி வளைக்கப்படாது, துண்டிக்கப்படாது, தட்டப்படாது அல்லது எரிக்கப்படாது அல்லது அதன் பட்டை அல்லது இலைகள் கிழிக்கப்படாது, அல்லது வேறு வழியில் சேதமடையாது, அல்லது எந்தவொரு வன உற்பத்தியும் அதிலிருந்து அகற்றப்படாது.''

146. பிரிவு 4 இன் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட பிறகு, மாநில அரசால் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளின்படி தவிர, எந்தவொரு வன விளைபொருளையும் அதிலிருந்து அகற்ற முடியாது என்று பிரிவு 5 தெளிவாகக் கூறுகிறது. பிரிவு 4-ன் கீழ் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்ட பிறகு மாநிலத்தின் ஒழுங்குமுறை நடைமுறைக்கு வருகிறது, இதனால் பிரிவு 20-ன் கீழ் இறுதி அறிவிப்பு எதுவும் வெளியிடப்படாததால் 1978

விதிகளால் அவற்றை கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று மனுதாரர்கள் சமர்ப்பித்தனர்."

26. இந்த நீதிமன்றம் பிரகலாத் பிரதான் மற்றும் பலர் –எதிர்- சோனு கும்ஹர் மற்றும் பலர்[(2019) 10 எஸ். சி. சி. 259] என்ற தீர்ப்பில் வருவாய் பதிவுகளில் உள்ள பதிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட உரிமை வாதத்தை மறுத்தது. வருவாய் பதிவு சொத்துக்கு உரிமை வழங்காது அல்லது உரிமைமூலம் மீது எந்த அனுமான மதிப்பும் ஏர்ப்படுத்தாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"5. மேல்முறையீட்டாளர்களால் எழுப்பப்பட்ட வாதம், திரு. மங்கல் குமார் 1964 ஆம் ஆண்டின் நில அளவைத் தீர்வின்படி வழக்கு சொத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குத்தகைதாரராக இருந்ததால், வழக்கு சொத்து அவரது சுயசம்பாத்திய சொத்து ஆகும். வருவாய்ப் பதிவெடுகளிள் உள்ள பதிவுகள் சொத்துக்கு உரிமை வழங்காது, அல்லது உரிமை மூலம் மீது எந்த தற்காலிக மதிப்பும் இல்லை என்பதால், மேற்கூறிய வாதம் சட்டப்பூர்வமாக தவறாகப் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. அவை யாருக்கு சாதகமாக பிறழ்வு செய்யப்பட்டுள்ளதோ அந்த நபர் கேள்விக்குரிய

நிலத்தைப் பொறுத்தவரை நில வரியை செலுத்த மட்டுமே உதவுகின்றன இதன் விளைவாக, மங்கல் குமாரின் பெயர் 1964 ஆம் ஆண்டின் நில அளவைத் தீர்வில் வழக்கு சொத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட குத்தகைதாரராக பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அது அவரை வழக்கு சொத்தின் ஒரே மற்றும் பிரத்தியேக உரிமையாளராக மாற்றாது."

27. 1395 முதல் 1400 வரையிலான "பாஸ்லி ஆண்டிற்கான ஆறு ஆண்டு கட்டவுனி, வனச் சட்டத்தின்படி நிலம் பாதுகாக்கப்பட்ட வனப்பகுதியாக மாற்றப்படுகிறது. அத்தகைய வருவாய் பதிவு கஸ்ரா எண். 1576. குத்தகைதாரர்களின் பெயர் 1394 முதல் 1395 வரையிலான காலகட்டத்திற்கான வருவாய் பதிவில் மட்டுமே குத்தகைதாரர்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அதற்கு எந்தவித அடிப்படையும் இல்லை. வருவாய் பதிவு என்பது உரிமைக்கான ஆவணம் அல்ல. எனவே, வருவாய் பதிவில் குத்தகைதாரரின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், வனச் சட்டத்தின் கீழ் திட்டமிடப்பட்ட குத்தகையை உருவாக்குவதற்கான எந்த ஆதார ஆவணங்களும் இல்லாமல் அத்தகைய உள்ளீடு பொருத்தமற்றது மற்றும் கிராம சபையின் குத்தகைதாரராக குத்தகைதாரரின் வசம் இருப்பதாகக் கூறப்படும் 12 பிகா

நிலத்தின் மீது எந்த உரிமையையும், உரிமை மூலத்தையும் அல்லது பாத்தியதையும் உருவாக்காது.

28. ஒருங்கிணைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் குத்தகைதாரர்கள் தாக்கல் செய்த ஆட்சேபனைகளையும், வனத்துறையின் ஆட்சேபனைகளையும் உயர் நீதிமன்றம் கருத்தில்கொண்டது. முன்னராகவே வனத்துறையால் எந்த ஆட்சேபனையும் தாக்கல் செய்யப்படாததால், ஒருங்கிணைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 49 ஆல் ஆட்சேபனைகளை எற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்று உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. உயர் நீதிமன்றத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட அத்தகைய முடிவு தெளிவாக தவறானது என்பதை நாங்கள் காண்கிறோம். ஒரு சட்டத்தின் கீழ் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்பின் அடிப்படையில் நிலம் வனத்துறையின் வசம் உள்ளது. ஒரு தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தால் எழுத்துப்பூர்வமாக செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வன நிலத்தின் உரிமையை குத்தகைதாரர் தான் வலியுறுத்த வேண்டியிருந்தது, ஆனால் அத்தகைய ஒப்பந்தம் எதுவும் எழுத்துப்பூர்வமாக முன்வைக்கப்படவில்லை. எனவே, வருவாய் பதிவேடுகளில் உள்ள பதிவின் அடிப்படையில் மட்டுமே குத்தகைதாரருக்கு எந்த உரிமையும் கிடைக்காது.

29. அதைக் கருத்தில் கொண்டு, உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை சட்டத்தில் நிலைநிறுத்த முடியாது என்பதை நாங்கள் காண்கிறோம். ஆகவே அவ்வுத்தரவு நீக்கறவு செய்யப்படுகிறது. மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது. 8.7.2004 தேதியிட்ட ஒருங்கிணைப்பு துணை இயக்குநர் பிறப்பித்த உத்தரவு மீட்டளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேல்முறையீடு அனுமதுக்கப்படுகின்றன.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."